

Deze Op Verkenning beschrijft een bijna 12 km lange rondwandeling met Station Heeze als begin- en eindpunt. Ongeveer $\frac{3}{4}$ van de route is onverhard.

Na 7 km is er horeca: Heidecafé D'n vrije vogel

De route is op de kaart te bekijken via <http://www.afstandmeten.nl/index.php?id=1852852>

Raadpleeg voor het OV naar begin- en eindpunt www.9292ov.nl , of www.ns.nl

Wandelroute

Vanaf het station even LA, dan RA, Laarstukken. Bij 3 kruisingen RD, tot Europaplein, daar LA. Bij Willem van Oranjelaan RA, tot de rand van Heeze. Via een onverhard pad RD. Bij T-splitsing RA. Vanaf daar de markering Laarzenpad volgen. Hier en daar midden door grasland. Brug over de Rul/Kleine Dommel, daar RA, even verder LA, bij bosrand RA. Pad maakt bocht RA en LA, komt dan bij verharde weg. Daar LA. Vanaf daar RD. Weg wordt onverhard pad over de Strabrechtse Heide.

Na de bebouwde kom van Heeze wandel je gelijk in het kleinschalige landschap bij de Rul. Nog even een verklaring voor de naam: rullen betekent 'zich snel bewegen', een rul is dus een snel bewegend watertje. Er zijn er meer in Brabant, ze zijn vrij kort en stromen door een zandig gebied.

Na een erg droge maand valt het met het natte gras erg mee, maar (een deel van) de route heet niet voor niets het Rulse Laarzenpad. In nattere tijden zijn laarzen wel zo handig.

Het heet hier een beekdallandschap, al denk je bij het woord 'dal' misschien aan grotere hoogteverschillen dan je hier al lopend ziet. Maar het hoogteverschil van een paar meter tussen de aangrenzende Strabrechtse Heide en de Rul zorgt er wel voor dat het water van de heide naar het beekdal zakt. Daar komt het als kwel omhoog en dat water zorgt een deel van het jaar voor natte voeten. Deze ongestoorde overgang tussen heide en beekdal is in Nederland een zeldzaamheid, en wordt door Staatsbosbeheer zo goed mogelijk gehandhaafd of zo nodig hersteld.

Een kwestie van begrazen met koeien en inmiddels meer paarden, hooien, en hier en daar het afvoeren van de voedselrijke toplaag onder het motto: hoe armer de grond, hoe meer er te beleven is qua planten. Ook worden er maatregelen genomen om de waterstand op peil te houden: er zijn verschillende stuwtjes geplaatst en een oude dichtgegroeide meander is in ere hersteld. We kruisen dit beekje een paar keer.

De Rul en de wandeling kronkelen door afwisselend landschap van gras- en hooilanden, akkertjes, zelfs een verwaalde volktuin, broekbosjes (nat) en eikenwallen (droger), elk met hun eigen planten en dieren.

Na bijna 2 km, bij driesprong met diverse markeringen LA. Pad ongeveer 1,5 km volgen, tot bosrand. Daar LA.

Daar is het gewoon lekker doorlopen, over het grindpad waarop je iedere stap hoort, of over het stille graspad ernaast. De heide heeft zeker in het begin van deze route op heel wat plaatsen de concurrentie met het pijpenstrootje verloren. Wel zie je hier en daar pogingen om daar wat aan te doen: er zijn plekken waar gemaaid is, of waar de heide wordt afgeplagd. En dan zijn er nog de schapen die ervoor moeten zorgen dat de heide niet in bos verandert.

Hier en daar staat een eenzame jeneverbes. Ze zullen wel gekoesterd worden, want ze zaaien zich anders dan vroeger maar nauwelijks uit, wellicht door verzuring en vermesting. De struik was er eerder dan de jenever, de drank ontleent zijn naam en smaak aan de struik en de bessen. Tegenwoordig komen er weinig jeneverbessen meer te pas aan de sterke drank.

Op de Strabrechtse Heide ligt het grootste ven in Nederland, het Beuven, maar zover gaat onze wandeling niet. Kleinere vennen zien we wel, al is bij sommige het waterpeil door de droogte duidelijk gedaald.

De Strabrechtse Heide is weliswaar behoorlijk groot, maar er staan genoeg (teveel?) paaltjes en markeringen om niet te hoeven verdwalen. Oftewel: er wordt hier druk gewandeld. En ondanks de uitgestrektheid zien we in het noorden een deel van de skyline van Geldrop – de bewoonde wereld is nergens ver.

In het noordelijke deel van de heide was er in 2010 een grote brand, waarbij zelfs de snelweg werd afgesloten. Inmiddels herstelt de heide zich behoorlijk, of eigenlijk vooral de berken. Schapen moeten ervoor zorgen dat ook de heide weer een kans krijgt.

Na 1 km Heidecafé en De Plaetse.

Aan het eind van de heidewandeling vinden we een aantal toeristische topics bij elkaar, samen Natuurpoort De Plaetse geheten, verderop herkenbaar aan de vier meter hoge stalen sleutel. Natuurpoorten zijn in Brabant dé startpunten voor fiets- of wandeltochten, met bijbehorend parkeerterrein.

Allereerst is er de heidetuin, waar verschillende elementen van de heide bij elkaar gebracht zijn. Via een pas vernieuwd vlonderpad zijn de verschillende planten en struiken van de heide te zien, ook de soorten die je niet ziet als je braaf op het pad blijft en niet weet waar ze staan. Dat geldt vooral voor de soorten van de natte heide: klokjesgentiaan, zonnedauw en veenmos.

Vervolgens is er een blotevoetenpad, een kabouterpad, en het heidecafé.

Dit alles ligt in de buurt van een driehoekig plein met eiken en een bluskuil. Je zou kunnen denken dat dit de restanten zijn van een oude nederzetting, want zo zijn heel wat Brabantse dorpen begonnen. Maar deze 'Plaetse' is aangelegd in 1970, en in de loop der jaren zijn er de gebouwen van Staatsbosbeheer, de schaapskooi en de herderswoning bij gekomen.

Voorbij De Plaetse bospad scherp RA, Rulse Dijk. Na 0,5 km. pad LA, bij richtingaanwijzer met markering van het Laarzenpad. Route volgen, Kleine Dommel oversteken.

Bij T-splitsing Laarzenpad verlaten, pad RA nemen. Het bochtige pad volgen tot T-splitsing, daar LA. Bocht naar R, bij splitsing het linkse pad nemen. Voorbij schuur LA. Lijkt particulier terrein, maar wordt al snel openbaar bospad. Bij verharde weg LA. Voorbij huis pad RA. Pad volgen tot de rand van Heeze, Rul. Bij Dirk Heziuslaan LA. Bij Willem van Oranjelaan RA. Bij Europaplein even RA, dan LA Vondellaan. Weg volgen tot Laarstukken, daar RA, tot station Heeze.

En dan komen we weer terug bij de Rul. In dit tweede Rulse stuk van de wandeling kan het nog natter zijn dan in het eerste. In de droge tijd zie je aan de planten dat het ook heel anders kan zijn. Geen 'gewoon' gras, maar lidrus, zegge en een enkele lis. In de winter treedt de beek ook regelmatig buiten haar oevers. Het maakt het wandelen alleen maar avontuurlijker.

Na een paar bochten verlaten we het Rulse Laarzenpad om het genoeg van het onverhard wandelen nog wat langer te laten duren. Op een gegeven moment lijken we min of meer op particulier terrein te komen, maar even later kan degene die zich daar niet prettig bij voelt weer opgelucht verder lopen. Via een pad tussen maïs en groentetuinen komen we weer in Heeze en bij het station. De tijden waarop de treinen naar Eindhoven vertrekken zijn precies hetzelfde als die in de NS-routebeschrijving van minstens 25 jaar geleden.